

ม็อกชาลีงแวงคล้อม-ทำไม่ดองเน็นโทห์ทกนจน

รู้สึกว่าขณะนี้ ที่ไหน ๆ ก็เดือดร้อนกันเรื่องปัญหา "ลังแวงคล้อม" ตั้งแต่วันที่ 9 พฤศจิกายน ปัญหาเช่น ไปพูดในสหชุมชนเมืองหลายแห่ง มาถึงแคตฟอร์เนีย ก็ถูกเชิญให้พูดในมหาวิทยาลัยเรื่อง "ลังแวงคล้อมใน เอเชียและครองกับการอนุรักษ์" หลายครั้งหลายหนองรู้สึกไม่ได้ว่า เราลงรักภักดีมากจนไม่สามารถเข้าถึงพื้นฐานที่แท้จริงของลังแวงคล้อม" ทำให้บางที่ใช้ความเดือดร้อนเรื่องนี้เป็นโอกาส หาเลี้ยงหา kazzen นิยมเพื่อผลส่วนตนรูปแบบค่าง ๆ ทั้งภายในชุมชนและระหว่างชาติระหว่างภาษา

กลับมาถึงเมืองไทยให้เพียงคนเดียว รุ่งขันวันเสาร์ที่ 17 พฤศจิกายน ฯ. เวลาประมาณ 1 ทุ่มครึ่ง ให้เชิญรายการจากสถานีโทรทัศน์ช่องหนึ่ง สอดสืบทอดเข้าไว้ภายใต้หัวข้อ "ด้วยความหวังที่จากการลังแวงคล้อมสหประชาชาติ" เน้นภาคคนในครอบครัวที่ยากจน ใช้ชีวิตรอยู่ค่าบ้านร่มคล่องและแม่น้ำ เทษษสารพัดส่องลงในน้ำ ส่องหรือสามากว่า ฯ กัน แฉมีคำเตือนสติความมาด้วยว่า "หยุดทั้งเสียงที่ อ่ายมักง่าย"

ทำให้กองสหคุณศิลป์ เผร้ายอมลึก ๆ แล้วเห็นภาพปัญหาความหวังของชาวบ้าน เหมือนเมื่อครั้งหนึ่งที่ "ไว คาดพย" ซึ่งไม่ตาย บนเกยเซียนไปซึ่งให้เห็นปัญหาของสังคมไทยที่รุ่มประชาชัąพที่ผูกต้องหากันเป็นอาชญากร แล้วก็เห็นดีเห็นงามไปตาม ๆ กันด้วย

อีกด้านหนึ่งก็ยอมรับความจริงว่า สังคมไทยจากอดีตถึงปัจจุบันยังคงมีปัญหาอย่างซับซ้อนที่พิวนรือปลดปล่อยทุกงานเป็นนิสัยลึ้งมาก แม้กันที่ให้เชื่อว่ามีการศึกษา มีอ่านเขียนและมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศระดับค่าง ๆ ส่วนมากก็ยังมีลักษณะและนิสัยเช่นนี้ ซึ่งมีโอกาสให้โทรทัศน์ซึ่งเป็นสื่อมวลชนเผยแพร่การศึกษาด้วย ซึ่งรู้สึกน่าเป็นห่วง

เมืองไทยยังยึดติดอยู่กับวิธีการแก้ปัญหาแบบ "บุก หรือชี้ม้าช้ำวัญ" ซึ่งหากอีกด้านหนึ่งคือประชาชน ขาดความพร้อมในการจัดให้สำนักเพรษการศึกษาซึ่งมีปัญหาที่เปรียบเสมือน "ชนกติดหลัง" ก็จะยังส่งผลทำลายมากขึ้น

กลุ่มคนยากจน จนต้องใช้ชีวิตรอยู่ในบ้านขาดสุขลักษณะทางริมลำคล่อง เขายังเอาส่วนตัว ที่บังสนาย ฯ จนไม่อาจนั่งถ่ายที่ริมลำคล่องที่ไหนมาใช้ เอามารยาดาในบ้านที่หด ฯ ทำให้สนใจห้องดังเหล่าเราะ ความรักในบรรดาภาศส่วนทางภาษาในบ้านที่ไหนมาเป็นแรงจูงใจ การมองเหียงว่าชีวิตรอย่างนี้มักจะยังส่องส่องในกล่องเก็บจากคนเหล่านี้เท่านั้น ถูจะเป็นการเห็นแก่ตัวเดินไปหรือเปล่า เพรษการที่ชีวิตรอย กกลุ่มนี้และเป็นคนส่วนใหญ่ซึ่งเป็นเย็นน้อย ตัวเพรษคนมีเงินมาก ๆ มีบ้านหด ฯ มีการศึกษา(เงินเทกโนโลยี)สูง ๆ ที่เข้าไปรับใช้ประเทศหั้งในด้านการบ้านและการเมือง ทະเกียกหมายมุ่งชั้นไปสู่ล้ายยอด ของโครงสร้างในด้านวัฒนธรรม เพราะขาดจิตวิญญาณและสมารถที่จะมุ่งช่วยให้คนบุญช์เหล่านี้ ยังจริง ๆ และในความจริงของโครงสร้างก็เป็นฐานของศ้าษาเร่องนี้แหละ

จึงมีความพยายามมากว่า ให้ครุ่นเข้าที่ทำให้คนเหล่านี้หันมาใช้ในสุภาพที่จะเป็นห้องห้ามลังแวงคล้อม ถูกใจโดยบานาหิ้วเขามาด้วยหรือเปล่า หรือที่เรียกว่า "โอนให้คนยากจนเป็นแพะรับบาป"

หากมีความจริงใจจริง ๆ แล้ว ภารใช้ภาพเช่นนี้จะชี้ให้รู้ว่า เป็นการบิดเบือนความจริง" น่าจะ

มีวิธีการอื่นที่กระทำໄດ້อีกมากหากจิตให้ส่วนนึงมีสุภาพสามารถอยู่ได้ และรู้ได้ว่าโทรศัพท์นั้นมีอิทธิพลต่อการศึกษาของประชาชนและมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศอย่างลึกซึ้ง

แม้ในองค์กรที่นิยมเรียกตนว่า "นานาชาติ" หากไม่มองเห็นได้แต่เปลือก คงรู้ได้ว่า ข้างในมีองค์ประกอบที่สมดุลหรือเปล่า ในเมื่อสถานภาพการศึกษาของเราริบเป็นที่ด้อยกว่าอยู่ในระดับต่ำ หากเป็นเช่นนี้แล้ว การยืนนานาชาติคือการยกฟุ้กผ่านนั้นเอง การไม่เป็นคัวของตัวเองจึงไม่ทำให้ประเทศมีสุภาพที่แท้จริงได้อย่างแน่นอน。

ระพี สาคริก

18 พฤษภาคม 2533